

[Budgetministeren.]

overgang til mere mekaniserede skibstyper foreslås den femårige garantiramme forhøjet fra 50 til 75 mill. kr. med mulighed for fri udnyttelse af det samlede garantibeløb inden for perioden, således som det er tilfældet for den gældende lov.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne, der ledsager lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale det til velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om amtscentraler for undervisningsmidler.

Lovforslaget er en genfremsættelse, idet det blev fremsat i sidste folketings-samling som kap. 1 i forslag til lov om amtscentraler og en landscentral for undervisningsmidler.

Under hensyn til forslagens nære sammenhæng med folkeskolelovforslagets § 17 og forslag til lov om folkebiblioteker og til, at disse forslag blev udskudt, vedtog folketingset også at udskyde forslaget om amtscentraler, således at alle de nævnte lovbestemmelser ville kunne træde i kraft samtidig. Nærværende lovforslag er på nær et enkelt punkt, hvorom jeg tillader mig at henvise nærmere til de til forslaget knyttede bemærkninger, identisk med det tidligere fremsatte forslag, og jeg kan derfor henvise til, hvad min forgænger sagde om amtscentralerne i forbindelse med fremsættelsen den 15. februar 1973, jfr. Folketings-tidende 1972-73 sp. 3954:

„Forslaget bygger i det væsentlige på betænkning nr. 621 om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler. Ifølge lovforslagets kapitel 1 sammenlægges de nuværende fælleskommunale samlinger og skolecentraler i amtscentraler, der oprettes og drives af amtskommunerne. Driften af disse samlinger, som etableres som et tilbud til kommunerne, pålægges amtskommunerne som led i det amtskommunale skole- og undervisningsvæsen. Det er efter forslaget overladt til de enkelte amtskommuner at afgøre, hvorvidt og i hvilket omfang amtscentralen skal bestå af flere afdelinger, ligesom det er overladt til amtskommunernes afgørelse, hvilke funktioner der skal henlægges til de enkelte afdelinger.

Opgavefordelingen mellem de fælleskommunale samlinger, som efter den nugældende ordning kan oprettes i henhold til loven om folkebiblioteker m. v., og skolecentralerne, som siden 1. april 1970 har været drevet af amtsrådene, kan kort beskrives således, at de fælleskommunale samlinger hovedsageligt distribuerer supplerende undervisningsmaterialer til eleverne til brug i undervisningen, medens skolecentralernes hovedopgave er at give information til lærerne om alle former for undervisningsmidler.

Denne skarpe opdeling af institutioner og funktioner har man i stigende grad i praksis følt som en urimelighed, fordi de to funktioner må betragtes som to sider af samme sag, idet begge institutioner beskæftiger sig med formidlingen af undervisningsmidler.

Med forslaget tilsigter man at videreføre de fælleskommunale samlingers og skolecentralernes funktioner over for folkeskolen og efterhånden at udbygge denne virksomhed med henblik på betjeningen af de øvrige uddannelser på de gymnasiale alderstrin samt af fritidsundervisningen i det omfang, der måtte være behov herfor.

Jeg vil i denne sammenhæng gerne pege på nødvendigheden af, at der etableres et nært samarbejde med folkebiblioteksområdet, således at man i videst muligt omfang udnytter de eksisterende ressourcer ikke blot til fordel for den organiserede undervisning, men også til gavn for den enkelte uddannelsessøgende. Det vil blive overladt til amtsrådene at etablere det nærmere samarbejde mellem centralbibliotekerne og amtscentralerne med henblik på afgrænsningen af institutionernes arbejdsopgaver, navnlig for så vidt angår en koordinering af anskaffelser og biblioteksteknisk service.

Jeg vil endvidere pege på det ønskelige i, at mulighederne undersøges for på regional basis at etablere et samarbejde mellem amtscentralerne og de universitetscentre, som i disse år er under opbygning.“

Jeg har intet yderligere at tilføje ved denne lejlighed, og idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget henviser til de til dette knyttede udførlige bemærkninger, tillader jeg mig hermed at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Nærværende lovforslag, som omfatter i alt 490 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier, som blev fulgt ved gennemførelsen af de 3 love om indfødsrets meddelelse i folketingsåret 1972-73; ved disse love blev i alt 1.727 udlændinge naturaliseret her i landet.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af patentloven. (Teknologisk service) med henblik på indførelse af en teknologisk serviceordning i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om baggrunden for lovforslaget og om de muligheder, lovforslaget åbner for erhvervslivet, idet jeg i øvrigt henviser til de ret udførlige bemærkninger til lovforslaget.

Dansk industri har været inde i en stadig ekspansion i en årrække. Det er imidlertid en kendsgerning, at vi her i landet kun i ringe grad har naturlige ressourcer til udnyttelse i industriproduktionen, hvortil kommer, at dansk industri både på det indenlandske og udenlandske marked er ude for en ofte hård konkurrence.

Lovforslaget skal derfor ses som et led i de senere års bestræbelser for at accelerere den teknologiske udvikling inden for dansk industri. Jeg tænker her bl. a. på den i 1970 gennemførte lov om fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling og loven fra dette forår om teknologisk service.

Patentinstitutionen spiller en betydelig rolle for industriens interesse i at investere i forskning ved de økonomiske perspektiver, den — tidsbegrænsede — eneret til udnyttelse af forskningsresultatet åbner, og ved tilrettelægning af en patentpolitik benyttes patenterne i virksomhedernes indbyrdes konkurrence.

Det er derfor af stor værdi, at industrivirksomhederne kan følge konkurrenternes fremskridt, at de, når en ny produktion tages op, kan sikre sig mod at krænke andres patenter, og at de, inden de beslutter sig til at indlede den ofte besværlige og bekostelige procedure med at søge om patent, kan skaffe sig en forhåndsorientering om udsigten til, at patent kan opnås, og at de kan hente værdifuld teknisk viden i den meget betydelige mængde af tekniske informationer, som til stadighed tilgår vort patentdirektorat gennem patentpublikationer fra verdens vigtigste industrilande.

Af vigtighed for de enkelte virksomheder er det også, at disse på områder, der falder inden for deres interessensfære, kan holde sig à jour med den patenteringsaktivitet, der foregår her i landet eller i udlandet, således at de sættes i stand til at beskytte deres interesser gennem nedlæggelse af indsigelser mod patentansøgninger, der vedrører opfindelser, som andre virksomheder med urette søger patenteret. Disse hensyn gør sig særligt gældende, efter at Danmark er indtrådt i fællesmarkedet og derved i løbet af få år bliver deltager i omfattende internationale patentordninger, ligesom danske virksomheder i videre omfang må konkurrere på udenlandske markeder og møder konkurrence her i landet fra fremmede virksomheder.

Alle disse muligheder har imidlertid kun virkelig værdi, hvis det er muligt for erhvervsvirksomhederne at få relativt hurtig besked på sine forespørgsler, hvis virksomhederne kån få bistand gennem en institution i deres eget land og udgiften hertil er rimelig og tilpasset behovet i det enkelte tilfælde. Den serviceordning, som lovforslaget etablerer, tilgodeser disse hensyn.

Eksempler på den konkrete bistand, der kan blive tale om at yde gennem patentdirektoratet, er nævnt i lovforslaget, hvortil jeg tillader mig at henviser. Der er imidlertid kun tale om eksempler, og man vil fra handelsministeriets og patentdirektoratets side til enhver tid være lydhør over for de ønsker, som man måtte have fra erhvervslivets side, og det siger sig selv, at ordningen vil blive tilrettelagt i nøje samarbejde med de interesserede erhvervsgrøene og erhvervsorganisationer.

Serviceorganer af samme art som det hermed foreslåede har allerede i en årrække